

22. aug. 1830

FAKTA

Dato:

22. aug. 1830

Sidetæl:

Dagbog A, side 79 recto – 80 verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Nils

Theodor Christian Broch

Torger Miland

Halvor Torgersen

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 91-93

TRANSSKRIFTION

Den 22de August

Da jeg vognede tidlig og saae at Veiret betydelig havde forbedret sig gjorde jeg mig strax færdig til at afreise og da min Skydskarl havde bepakket sig med mine Sager, besteeg jeg selv hans muusegraae Hest og tog Afsked med min Vært. Skydskarlen der var en undersætsig lille Mand, travede nu foran ned af Bakken mod Elven, og jeg, der vist paa den lille Hest har gjort en heel snurrig Figur, fulgte efter, idet jeg dog vel maatte vogte mig for at træde for stærkt ned i Stigbøilerne der allerede strax sprang, saa at jeg da de bleve forkortede maatte side paa tyrkisk Maner. Jeg slap dog godt ud af det med min lille Hest og jeg naaede henimod Kl 9 til det Sted hvor vi i en Baad satte over Tindelven til Tinoset. Den Vei jeg [overstreget: idag] havde passeret løb mestendeels i Nærheden af Floden paa nogle Steder nær hvor man steg op under Fjeldet og da atter ned mod Flodbreden, •79 verso• saa at vi mod Slutningen nærmede os den saaledes at vi kunde oversee en stor Deel af Søen hvorfra Floden har sit Udløb og der paa denne Tid ikke var synderlig stor. Jeg skiltes her fra min lille Hest og ombyttede den med en Pram som jeg maatte lade roe af 3 Karle da det var begyndt at blæse op, og Søen da undertiden ikke skulde være saa god at befare. Uden nogen Hinder naaede jeg i denne lette Befordring til Sanden hvor jeg byttede mine tre Rorkarle bort for 2 Andre da jeg ikke troede at behøve flere eftersom det nu var det deiligste Veier og Heeden næsten var færdig at incomodere. Jeg havde paa Sanden vel kunnet ønske at opholde mig noget da Stedet behagede mig overmaade godt, men for ikke at opholde mig formeget lod jeg mine Gutter roe af Sted. Paa den første ¼ Miil havde de en lille Person med i Baaden, der da han skulde til en Gaard der laae noget høiere oppe end Søen hjalp dem at roe og som jeg siden erfarede, da jeg spurgte Karlene om Aarsagen til han forunderlig fortrygte Figur, var han for flere Aar tilbage da han var Juling engang d[r]attet ned af Fjeldet og forslaaet sig saaledes at der endog kom Been ud af han Hoved; da jeg naturlig spurgte om de da havde en flink Doctor til at courere ham, mente de at vel Gud var den beste Doctor men at de nok ogsaa havde faaet noget Doctorskab at lægge paa fra Kongsberg. – Jeg kunde ikke have haft nogen behageligere Fornøjelse paa en saa smuk Søndags •80 recto• Formiddag som idag, saa vel følte jeg mig tilfreds ved at blive roet op af den smukke Søe, siddende bag i Baaden paa Løv hvilket her er Brug at lægge kunde jeg, idet jeg blev underrettet af mine stadselig klæte Karle ret betragte de høie Fjelde der løbe paa nogle Steder næsten brat ned mod Søen, og omendskjøndt det var [ved] Middagstid dog paa den eene Siide var i fulkommen Skygge og frembragte Slagskygger paa Søen der frembragte de smukkeste Efecter. Vi roede ved den øvre Ende forbi Haakonæs, der ligger paa en fremspringende Odde og der just var meget smugt belyst, ind i Vestfjorden hvor jeg steg i Land for at tale med Skolemesteren Halvor

Torrersson¹ til hvem jeg havde Hilsen fra Capitain Brock,² og fik ham med til den anden Side Elven hvor jeg ønskede at blive nogle Dage hos Torger Milan.³ Vi fandt imidlertid ved hvor Ankomst at Manden var paa Stullen (Stoerren) og jeg troer neppe jeg her havde faaet Logie hvis ikke Skolemesteren saa godt havde viist at tale med den gamle Nils Torger's Svigerfader, der var den eneste af Mændene der her var hjemme. Min Ankomst i Dalen vagte Opmærksomhed og da jeg kom ind i Stuen fulgte en heel Deel Folk ind med for at besee mig og mine Sager fra Øverst til Nederst; men jeg gjorde saa vel tilrette for mig som muligt efter Omstændighederne og da jeg havde passiret lidt med dem og Skolemesteren sagde jeg god Nat og sov bedre paa min Halm Seng end jeg mangengang havde gjor i en •80 verso• lang blødere.

¹ Halvor Torgersen.

² Theodor Christian Broch.

³ Torger Miland.

fornufts fane ihvert Veieb. At agtaz en alle ⁷⁹ at begynder
 sine Ansvordinger jeg for den foist af Laborum varer for
 skollige ting medt bliv mig for tilhøffte, jeg ved blott end
 Givende mig belst bemerke deres forandring de jeg missta
 den min Eilert, fide ting de aldrig for andre funder
 fast y faerover de meget gløder sig venter for det fult
 Antvort du end, daktid sig for de de yander den Eund for
 atting ligesom flay inde gaa den fast de Lette etc. - At jeg
 viljer blott for at se mig en, saa de ikke vil begynde, og naar
 de fere vil jeg det vil bringe min egen flang, ligesom de
 yoveren jeg ikke de bag efter den fast den i gaa, eller
 find godt jeg for at vilje, paledet en flactt fornuft.
 Maa afst. den 22 August de jeg noynde tillig y/aus
 at 4 Brevet Ligtidlig funder forbudet sig gort jeg mig
 jone for de tillat afvise y de min sigde end
 funder begalder sig med min Dagars, bspare jeg faly
 funder min funder fast y lig alle end min 4 Brev.
 sig funder Lede med en bunder sig lilla Mand, vander
 min fover med af valde end Lene, y jeg, der vil
 gaa de lille fast geygort en fast funder sig sig.
 de efter, idt jeg sig vil maatte nogle mig for de
 bote for fover end. Olig bileren den alle end. Prag
 funder, saa at jeg de de blane for bileren maatte fide
 gaa sig sig funder. Sig fide sig godt end af idt end
 min lille fast y jeg maande funder 22 9 sig de 22 Brev
 fover ni en vad fater end funder sig sig sig.
 den Mai jeg sig fast gaffar sig sig sig sig sig sig sig sig
 fater af fider gaa nogle fater end fover min sig sig
 og fater sig sig sig de fater end end fater sig sig.

See at mi med Heltungens vormenter og den paktede at
mi Lend ansvar om stor dant af Bøen foruden Høden for
sit Deltid og der gaa dem til alle naar synderlig blev.
Jeg skiltes for Gaa min lille Gæst og udbestemte den
med en Gaa som jeg maatte lade vor og 13 Læbe da
det var tagget at Gøse og, og Bøen da underliden ikke
skilte med for god at bafers. Under nogen Gæst maatte
jeg skilte lille forordning til Landen for jeg bestemt
min for Lovselskold for 2 Læbe da jeg ikke vordt
at bafers flavae efter som det var med det drilingske
Bøen og Justen foruden med fordig at imommetor.
Jeg foruden Landen at Lend at omste at yfsete mig
høgt da det at bafers mig umommet god, um
for alle at yfsete mig forommet led jeg min Gæst
vor og det. For den foruden i med Gæst da den lille
foruden med. Landen, den da foruden til en Gæst
da den mig foruden og med Bøen Gæst den at
vor og foruden mig foruden, da jeg foruden, Lend
en foruden at foruden foruden foruden, med
foruden foruden det foruden da foruden med Høden mig
Lend med og Høden og foruden, foruden at den
andeg den den med foruden; da jeg naturlig
foruden med da da foruden med Høden at den til at den
varer foruden, maatte da at med Gud med den foruden at den
med at da med foruden foruden mig at den foruden at
foruden foruden foruden. Jeg Lend ikke foruden foruden
foruden foruden. Foruden foruden foruden foruden

stornidag som idag, som med fæltes jeg mig tilfrad
med at blive rodt og af den smukke Dän, fæddend boy ⁸⁰
i banten gaa Løb fæddet som er bring at legge, bants
jeg, i det jeg blev underrettet af minn fluffaly Elthe
Leds med betragte de løse holdt der loka gaa uofe
Hodes næsten brat end med Dän, og uanfjend
at med Middagstid tog gaa den nær bide var i
fællomne Hæge og frembragt Hæge bizzes gaa Dän
de frembragte de skindlastra fjættas. Hæ. vunde og
de sinne fæddet forbi Hættomde, der bizzes gaa en frem
fremgænde Hæ og det gæst med uanfjend balfj, ind
i Hættomde for jeg tog i tas for at Hættomde, Hæ.
Lættomde Hættomde Torverson til fauen jeg fæddet gæst
for Lættomde Brott, og fæddet fæddet ind til den anden bide
Hættomde for jeg indfæddet af blinn uanfjend for borge
Milan. Hæ. fæddet indfæddet med for Hættomde i Hættomde
med gaa Hættomde i Hættomde, og jeg blev uanfjend jeg for fæddet
faast Lættomde fæddet alle Hættomde fæddet gæst fæddet ind
at Hættomde den gæst Nils borge Hættomde,
de med den uanfjend fæddet Hættomde for med Hættomde.
Min Hættomde: Hættomde næste Hættomde og de jeg Lættomde
ind: Hættomde fæddet en fæddet Hættomde ind med for et
bifam mig og med Hættomde fæddet ind Hættomde, med
gjord som med ind væddet for mig som uanfjend eller den
Hættomde fæddet og de jeg fæddet gæst fæddet ind med
den og Hættomde fæddet jeg gæst Hættomde og fæddet Hættomde
min Hættomde Hættomde uanfjend fæddet Hættomde ind

den 23de August. Den gamle Nils far,
after mit Høste allerede El 3de med mit Jerndyrd
for at vognen mig, og da jeg fandt brostet mig Nilsens
- mand som jeg forresten givte mig et lykkeligt fund
Lidt Høstige Høst, som brostet jeg affaa alle de
og nogle andre smiller som de meget blidlyd i man
i talrige Ordre, da nu Christens Land fandt indom
for i Danmark og stadt sendt i sigge som at jeg fandt
noget lidt til at ^{bringe} umiddelbar, som solte og som stude
midt af Nord da jeg fandt Løbet alle de nye og de
siden en Egg med mange tomtefulde, og af dem brude
mig til at sige af den gamle Jeld Pind og den
alle med det ^{bedste} for den gamle sendt for den for
mig. Jeg brugte mig imidlertid blot deraf
for jeg mit jeg sendt mig, da Løbet med Løn.
maatte det som nok stude med det for det jeg
når sendt, som at jeg nok mange Landt sendt deraf
i at Løn Løbet med den naar den Løn
vilde naar jeg som at man i det gamle Løn
for Wald, da man. Mangel foraf med den Løn
for den Høstige og Løn. Og ad Løn med
gode jeg nu tois foraf med Løn og i Løn
Jørgen den gamle Nils after som Løn Løn
Løn mig, og mildt som jeg ingen Løn Løn
Løn den Løn Løn at Løn Løn Løn.